

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล พร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของผู้เรียน ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในแผนการเรียนศิลป์ - ภาษาจีน 2 ห้องเรียน และวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์เพิ่มเติมภาษาจีน 1 ห้องเรียน โรงเรียนศรียานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้อง รวมทั้งสิ้น 118 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4/13 ที่กำลังศึกษาแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์เพิ่มเติมภาษาจีน โรงเรียนศรียานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 40 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากจากนักเรียนจำนวน 3 ห้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งประกอบด้วย

- 1.1 กิจกรรมที่ 1 เรื่อง เวลาและสภาพอากาศ
- 1.2 กิจกรรมที่ 2 เรื่อง งานอดิเรก
- 1.3 กิจกรรมที่ 3 เรื่อง คมนาคมและท่องเที่ยว
- 1.4 กิจกรรมที่ 4 เรื่อง รวมกันหรรษา

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ

3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) ผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. อธิบายถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ เป้าหมาย วิธีการและเกณฑ์การประเมินของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม และทดสอบก่อนใช้ชุดกิจกรรม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

2. ดำเนินการทดลองด้วยชุดกิจกรรม ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการ 17 ชั่วโมง

3. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

4. ประเมินเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

5. รวบรวมและตรวจผลการทดสอบ เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร มาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร วิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากคะแนนสอบก่อนและหลังการเรียนใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานใช้ (t - test Dependent)
3. นำผลจากการตอบแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับคุณภาพมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนเฉลี่ย 33.25 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.28 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ยมากไปหาค่าคะแนนเฉลี่ยน้อย ดังนี้ ด้านความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 8.74 ด้านความรู้/ความจำ มีค่าเฉลี่ย 8.46 ด้านการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ย 8.21 และด้านการวิเคราะห์ มีค่าเฉลี่ย 7.84
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. การวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบทบทวนร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยขออภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน เฉลี่ย 33.25 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.28 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ยมากไปหาค่าคะแนนเฉลี่ยน้อย โดยมีผลดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 8.74 มีค่าร้อยละ 87.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.84 ลำดับที่ 2 ด้านความรู้/ความจำ มีค่าเฉลี่ย 8.46 มีค่าร้อยละ 84.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.21 ลำดับที่ 3 ด้านการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ย 8.21 มีค่าร้อยละ 82.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.77 และลำดับที่ 4 ด้านการวิเคราะห์ มีค่าเฉลี่ย 7.84 มีค่าร้อยละ 78.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.46 ทั้งนี้ในทุก ๆ ด้านมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 75 โดยที่ด้านการนำไปใช้ ด้านความรู้/ความจำ และด้านความเข้าใจสูงกว่าร้อยละ 80 อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้น ส่งเสริมความเข้าใจ จากกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจได้ดี ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น จากการฝึกออกเสียงที่ผู้เรียนได้ฟังเสียงจากเจ้าของภาษา จากการฝึกสนทนา และการจับกลุ่มเพื่อสร้างบทสนทนาเพื่อใช้ในการแสดงบทบาทสมมติ จนถึงการแสดงบทบาทสมมติ ตามกิจกรรมที่บรรจุไว้ในชุดกิจกรรม ซึ่งมีกิจกรรมที่ต่อเนื่องกันตั้งแต่ กิจกรรมที่ 1 ที่ให้ผู้เรียน ได้ใช้ทักษะต่างๆ อย่างเต็มที่และมาทำซ้ำอีกในกิจกรรมที่ 2 และ 3 ซึ่งใช้การจัดการเรียนรู้แบบเดียวกันแตกต่างกันที่สาระการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะเดียวกันจากการทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญและพัฒนาได้ดีขึ้น จนถึงกิจกรรมที่ 4 ที่ได้นำความรู้ทั้งหมดมาใช้ในการสร้าง และแสดงบทบาทสมมติของตนเอง เป็นกิจกรรมที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนความสามารถ หรือทักษะการใช้ภาษา ได้แสดงความคิดเห็นและความสามารถของตนเองผ่านการออกแบบ การแสดงบทบาทสมมติ และส่งเสริมให้นำไปใช้จากกิจกรรมที่มุ่งเน้นการฝึกการออกเสียงภาษาจีน โดยมีครูช่วยให้คำชี้แนะ และแนะนำเมื่อเกิดข้อสงสัย ทำให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ เจมมมณี (2558 : 358) ที่ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้โดยการใช้นิทานช่วยทำให้ผู้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออก

ตามความรู้สึกนึกคิดของตน ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็น ข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศสุดา ปงลังกา (2550 : 37 - 41) พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียน สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีการพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และมีความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของเสี้ยว ชิน เซอ (2554 : 80 - 97) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้บริบทของท้องถิ่น สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ ภาษาจีนโดยใช้บริบทของท้องถิ่น มีค่าเท่ากับ 81.20/81.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยที่ ผู้เรียนแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ได้

2. การศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน บทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับ จากมากไปน้อย ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านประโยชน์ต่อการเรียนวิชาภาษาจีน มีค่าเฉลี่ย 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 ลำดับที่ 2 ด้านความสนใจในวิชาภาษาจีน มีค่าเฉลี่ย 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 ลำดับที่ 3 คือ ด้านการเห็นความสำคัญของวิชาภาษาจีน มีค่าเฉลี่ย 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 และลำดับที่ 4 คือ ด้านความนิยมชมชอบในวิชาภาษาจีน มีค่าเฉลี่ย 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจาก มากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ลำดับที่ 1 ข้อ 1 ภาษาจีนมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ มีค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ลำดับที่ 2 ข้อ 11 วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่น่าสนใจมาก มีค่าเฉลี่ย 4.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 และลำดับที่ 3 ข้อ 19 ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการพูด สื่อสารภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นจากเดิม มีค่าเฉลี่ย 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาจีน เกิดความมั่นใจในตัวเองเพิ่มมากขึ้น อาจเนื่องมาจากรูปแบบ การเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร การทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในรูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีเนื้อหาที่มีความเหมาะสม

มีความเกี่ยวเนื่องกับชีวิตประจำวันทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เกิดความสนุกสนานในการทำกิจกรรม บทบาทสมมติ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารชีวิตประจำวันแบบง่าย ๆ ได้ส่งผลให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ ศรีสุโคตร (2554 : 83 - 86) พบว่า เจตคติของนักเรียนต่อวิชา เจตคติของนักเรียนต่อผู้สอน รูปแบบการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และผลงานวิจัยของธนาวรรณ ประจวบเทศรี (2555 : 95) พบว่า การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้เนื้อหา ทักษะการทำงาน รวมทั้งมองเห็นคุณค่าในตัวเอง อันทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งวิไลรัตน์ ทาโส (2555 : 95) ได้สรุปว่า การใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ดีส่งผลต่อเจตคติทำให้ผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น เพราะเจตคติเป็นเป็นพื้นฐาน ในการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมมนุษย์ว่าจะไปในทิศทางบวกหรือทิศทางลบ และปัจจัย ที่ก่อให้เกิดเจตคติมีหลายปัจจัยแต่ที่สำคัญ ได้แก่ ประสบการณ์บางอย่างที่ประทับใจมาก ทั้งทางด้านดีและด้านไม่ดี

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ตั้งข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติ ครูควรให้คำชมเชย ให้กำลังใจ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและให้ข้อเสนอแนะ อย่างอ่อนโยน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการออกเสียงภาษาจีนมากยิ่งขึ้น
2. หลักการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติ ครูควรใช้เวลานอกเวลาเรียนในการพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของการออกเสียง คำศัพท์หรือประโยคที่จัดการเรียนการสอนไปแล้ว

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนาต่อยอด รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ไปทดลองใช้ในลักษณะเดียวกันกับนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ โดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา ระดับชั้นของนักเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนได้อย่างกว้างขวางขึ้น